

[Eva Kjer Hansen]

ke samtidig sidde i det såkaldte personsagsudvalg.

Dommeren får en mere central placering i udvalget. Ud over at han skal lede møderne, får han stemmeret, og såfremt dommeren har en anden opfattelse af sagen, skal det fremgå af afgørelsen. Ligeledes får dommeren mulighed for at indhente yderligere oplysninger og kræve egentligt retsligt forhør, jf. retsplejeloven, hvis han skønner, at det er nødvendigt for at få alle oplysninger frem.

En anden vigtig ændring er kravet om en handlingsplan. Inden der træffes beslutning om en fjernelse, skal der udarbejdes en plan, hvori kommunen nøje begrundes, hvorfor man griber ind. Endvidere skal der gøres rede for, hvilke foranstaltninger man vil sætte ind med, hvor længe man påregner anbringelsen vil vare, og hvilke initiativer der påtænkes iværksat til støtte for familien. Kravet om en handlingsplan skal sikre en bedre information og kontakt mellem kommunen og forældrene. Det er naturligt, at forældrene inddrages i alle beslutninger og får ordentlig besked om, hvad der foregår.

Af andre ændringer, som jeg lige vil fremhæve, er, at unge over 15 år får partsrettighed, og at børn over 12 år får ret til at blive hørt, inden en afgørelse træffes.

Med dette lovforslag forbedrer vi forældres og børns retssikkerhed ved at formulere mere præcise krav og regler om, hvad man overhovedet kan tillade af indgreb fra de offentlige myndigheders side i de situationer, hvor børn og unge udsættes for en eller anden form for mishandling.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at et flertal i Venstres folketingsgruppe kan støtte forslaget.

To medlemmer af Venstres folketingsgruppe, fru Inge Dahl-Sørensen og fru Birthe Rønn Hornbech, har meddelt, at de vil stemme imod lovforslaget. De vigtigste indvendinger fra disse to medlemmers side mod lovforslaget er bestemmelsen om, at der uden retskendelse kan træffes beslutning om indgreb i telefonhemmelighed mellem forældre og børn, og desuden finder de to medlemmer ikke, at de fornødne retsgarantier er indeholdt i disse nye regler om tvangsfjernelse.

Men som sagt støtter den øvrige gruppe varmt dette lovforslag, og vi ser frem til en positiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Både den konservative ordfører og Venstres ordfører lagde særdeles megen vægt på det, som vi alle sammen lægger vægt på herinde, nemlig de børn, der virkelig er udsat for vold og alting. Men man går let og elegant hen over den gruppe, som vi er nogle der ved lider overlast på grund af systemet.

Det er derfor, vi gerne vil spørge Venstres ordfører: Føler man, at dette lovforslag effektivt nok tilgodeser den gruppe, der i dag mere eller mindre er prisgivet nogle kommunale myndigheder? Altså i de tilfælde, hvor det egentlig ikke kan bevises, at der er noget galt, men hvor en psykolog, en socialrådgiver eller andre mener, at det barn måske ikke får det, som det skulle have – at moderen er for pylret eller ikke pylret. Det er ikke noget, jeg har fundet på; det er tilfældet. Der kan være mange argumenter for at sige, at barnet lider skade. Mener man, at dette lovforslag er godt nok, eller er man villig til at gå ind i et udvalgsarbejde og se på, om der er ting, der bør ændres, sådan at vi kan få en bedre retssikring af de mennesker, der i dag føler sig prisgivet, og som må gå under jorden og gøre mange andre ting, som det ikke skulle være nødvendigt at gøre i et samfund, hvor vi siger, vi varetager børnenes interesser?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er helt i orden, at vi får indført, at når man er over 15 år, så har man en egentlig partsstatus; det synes jeg er fint.

Men med hensyn til de 12 år – hvorfor har man lige valgt 12 år? Hvad er fru Eva Kjer Hansens begrundelse for at støtte, at når barnet er 12 år, så skal det høres? Hvis nu man er 11 år, kan man så ikke have lige så stor indlevelse, indsigt i, hvad det er, der foregår omkring én, som en 13-årig? Er der ikke så stor forskel på børn og deres udvikling, at 12 år er en mystisk, magisk grænse, som man egentlig slet ikke kan sætte? Hvorfor skal det lige være 12 år? Kunne man ikke sige, at alle børn skal høres, men at man tager hensyn til barnets alder, når man skal vurdere barnets udtalelse?

(Kort bemærkning).